

Đóa Mai Vàng

Nguyễn Thị Mát Nâu

Đường dừng lại một giây, rồi thong thả len lỏi trong rừng mai. Gọi rừng cho xóm chừ thật ra vườn mai chừng non trăm gốc. Mai đủ cỡ lớn nhỏ và đủ tuổi, gốc nào cũng khỏe mạnh đầy sức sống. Tháng mười ròi, người ta bắt đầu tỉa xén, phân loại và bón thúc để kịp mang ra chợ tết. Những lá mai xanh rì rào trong nắng, người chủ vườn ngắt bỏ từng chiếc lá già vàng cỗi và nâng niu từng chiếc lá xanh. Những lá bị sâu đục lỗ chỗ được ngắt bỏ...

Đường tha thần nhìn ngắm sinh hoạt âm thầm của khu vườn mai rợp mát. Người chủ vườn lặng im làm việc, Đường thành thoi ngắm nhìn mai. Bỗng một cánh chim sà xuống, mổ nhanh một nụ hoa đang nở, một đóa mai nở sớm gần đó rụng một cánh rơi xuống đất. Đường cúi xuống lượm nó để trên lòng bàn tay. Cánh hoa mong manh, Đường nhìn thấy rõ đường gân nhỏ trên cánh hoa, màu vàng như chuyển động giữa lòng bàn tay Đường trong màu nắng hanh vàng. Trong khoảnh khắc, quá khứ hiện về trong cánh mai nhỏ xíu...

Đường là sinh viên mỹ thuật. Yêu hoa, thích vẽ hoa, thích những gì mong manh tươi sáng. Và trong kỳ thi cuối, Đường đã được Thu, em gái của Sự bằng lòng đứng làm người mẫu cho Đường vẽ. Thu với mái tóc ngắn, dày và mềm rũ, hôm ấy đã cài một đóa mai vàng trên tóc. Màu hoa vàng nổi trên mái tóc óng mượt như nhung, sao đẹp lạ. Đường đã ngắm người trước sắc thái thanh thoát hồn nhiên đẹp như trong mộng ấy, chưa kể tay Thu còn nâng một nhánh hoa mai và chúm môi hôn lên một bông hoa xòe nở. Đường vẽ trong xuất thần, quên thời gian, không gian, quên cả những quanh, và cũng nhờ bức tranh sống động tuyệt vời được Thu làm người mẫu, Đường đoạt giải danh dự hôm ra trường.

Đường không thể nào quên màu nắng chan hòa rực rỡ hôm ấy, màu môi hồng nhạt của Thu kẻ sát màu vàng rực rỡ của đóa mai vàng, bối cảnh sau lưng là nền trời xanh ngắt. Đôi mắt Thu long lanh màu hạt dẻ, trong như hạt thủy tinh... Bây giờ trong vườn mai, mừng tượng lại tất cả, Đường vẫn thấy xúc động và run rẩy từ trong trái tim lan ra thân thể, hòa nhập vào không gian im vắng của vườn mai dịu nắng cuối năm như hôm nay. Những tia nắng nhạt đi, bước chân Đường tha thần và người chủ vườn cứ lặng lẽ chia sẻ sự sống cùng những cành mai dưới sự chăm sóc hàng ngày của ông.

Bức hình vẽ Thu với đóa mai vàng năm xưa, có tác giả và người mẫu cùng đứng bên giá vẽ có đặt tấm tranh linh động, được treo trong phòng Đường từ đấy, và trong phòng chỉ duy nhất một bức tranh ấy mà thôi.

Có lần nhìn bức tranh, Đường bảo Thu:

- Nhờ có bức tranh thần kỳ này, mà phòng tôi có sức sống hẳn ra.

Thu nhí nhảnh nghiêng đầu nhìn Đường chăm chọc:

- Ai chẳng biết anh là tay vẽ tài hoa.

Đường đỏ mặt:

- Không, tôi muốn nói là... nhờ có cô người mẫu cực kỳ linh động và xinh đẹp....

Lần ấy, Đường tưởng mình có đủ can đảm để tỏ tình với Thu, nhưng rồi nhìn Thu tinh khiết quá, Đường đành nuốt xuống và chờ... Chơi thân với Sự và thầm để ý cô em gái bạn. Có lần Đường thấy một người anh của bạn Thu đưa Thu về đầu ngõ, Đường đã suy tư vương vất mấy ngày. Thu thì như con chim oanh buổi sớm. Đường nhủ thầm một mình "*Khổ thế, nói ra thì khó, không nói thì nguy*". Để rồi bao năm tháng đi qua, Đường vẫn chỉ là người anh tài hoa, chịu khó chiều cô em gái hồn nhiên của bạn. Sự nhiều lần nhắc bạn:

- Mà liệu đấy, tao không bảo đảm gì đâu.

Thế rồi một buổi chiều, chiều 20 tết, hai anh em Sự đến nhà. Sự nghiêm trang, Thu nhỏ nhắn trong màu áo hoa đào, má Thu ửng màu như thoa phấn, Thu vừa gần gũi vừa xa cách mong manh. Họ đến tặng Đường chậu mai chưng tết. Chậu mai chi chít nụ và lơ thơ lá, Thu tíu tít dặn dò:

- Còn 10 hôm là Tết, anh Đường nhớ thăm chừng độ nở của nụ hoa rồi hãy tưới. Tưới nhiều, tưới thúc, chưa Tết hoa đã nở. Tôm lại, tưới nhiều nở sớm, tưới ít nở muộn. Anh nhớ đấy, ráng canh sao cho hoa nở đúng vào mừng một, sẽ hên suốt cả năm. Anh ráng nhé, mừng một em sẽ qua, chúc tết, lấy lì xì và ngắm hoa mai nở ...

Sự chẳng nói gì, ánh mắt như chùng xuống. Ngồi một lúc, đôi bạn bắt tay nhau từ giã. Dáng Thu nhanh nhẩu đi bên cạnh người anh. Thu đi rồi, Đường vẫn lằm nhằm bài học vỡ lòng về tưới nước cho hoa mai nở. Anh thầm nhủ sẽ dành cho Thu một ngạc nhiên thật lớn về bài học cách tưới hoa mai. Mắt Thu sẽ tròn vo khâm phục, bàn tay Thu sẽ nhí nhảnh nhận gói lì xì màu đỏ, mà anh cất công đi đổi những đồng bạc mới rồi vuốt ve để vào trong đó.

... Mừng một, hoa mai nở vàng một góc nhà. Tất cả các nụ nở đều, mầm lá non lưa thưa mơn mớn. Rồi mừng hai, mừng ba ... Đường ngắm hoa mai, lịm đi trong cái se se lạnh của buổi sáng còn vương mùi Tết. Gói hạt dưa mua đãi anh em Thu còn chưa mở, phong bao lì xì dự định trao cho Thu kèm theo lời tỏ tình đứng đắn, còn để trên bàn... Nhưng không bao giờ nữa, tất cả đã muện màng!

Tờ thư ngắn ngủi với vài dòng Thu viết vừa nhí nhảnh pha chút u buồn, Đường vừa nhận được:

Cali. tháng 02 năm 1983.

Anh Đường,

Em không ngờ tới 20 Tết đó lại là buổi tối ba anh em mình gặp nhau lần cuối. Vì một lý do bất khả kháng, chính em cũng bất ngờ... Thế là em lờ díp qua bên nhà xem hoa mai nở mừng một tết... Nhưng em tin là hoa nở đúng vào ngày tết..... Anh nợ em một gói lì xì nhé.... Anh Sự theo ba em qua Úc, em về với mẹ ở Cali....

Trời Cali đang lạnh. Xứ người ta đẹp lắm, Cali đông người Việt... Nhưng chẳng có mai vàng!!.

Chúc anh một mùa Xuân An lạc.

Em, Đỗ Huyền Thu